

ABONNEMENT:
Men schrijft in te Tongeren Druk-
rij COLLEÉ.
Abonnementprijs fr. 7.50
Alle toezendingen van geld, brieven en aan-
kondigingen moeten franco gedaan worden aan
den uitgever, Grote Markt, 37-39, Tongeren.
Telefoon 12
Postcheks rekening n° 3923.
15 centieme het nummer.

DE NOSTRUM

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN
Voor de aankondigingen
provincie Limburg en Lan-
men zich uitsluitend tot de
Havus, 8, Place des Martyrs
SEL; 8, Place de la Bourse,
en 6, Bream's Buildings, L.
E. C. 4.

TONGEREN, 21 MEI 1921.

De proef is gemaakt!

De schrikkelijke oorlog van 1914-18 had, in al de landen van Europa, de volkeren in hun economisch leven diep geschokt en een algemeen zedelijk verval doen ontstaan, waaraan de voornameijk de lagere standen der maatschappij leden.

Het was een natuurlijk verschijnsel dat, bij het eindigen van den oorlog, de volkmassa's, moe van liden, verarmd en uitgebleed, begeerig naar een middel uitgaan, om zoo spoedig mogelijk 't doornaste leed te kunnen vergeten. Het was bovendien niet te verwonderen, dat vloed en verwoesting uitgesproken werden over het zoogenoemde stelsel — de toenmalige organisatie der maatschappij — dat zooveel ellende, liden en verdrukking van de zwakken mogelijk had gemaakt.

De volkeren schreeuwden om verandering en verlossing. Daar trad het socialisme voor en sprak tot de menigte: « Ik heb u sinds lang gekend en welvaart beloofd; zult gij eindelijk naar mij luisteren; ik breng u het best van de verlangde redding ».

De volkeren luist op dit oogenblik psychologisch, meest vatbaar om zich te laten beïnvloeden, open gehoor en gingen schuiten onder de breed opgespreide vleugels van den rooden schutsengel. « Welan, socialisme, we willen 't met u beproeven om het geluk te vinden! ». Zoo sprak men in meest al de landen van het zwaarsteleider, diegezoonken Europa.

In Nederland was men vooruit, Duitsland, Oostenrijk, Hongarië volgden. In andere Staten kwamen achteraan; en in 1919 ook België. Ous volk had ook zoo zeer geleden en 't hongerde naar een beter bestaan l...

Het socialisme ging aan 't werk. Zijn theorie werden in praktijk gesteld: hier radikaal, aldaar Rustland; daar geleidelijk, als bijna overal elders. De landstheorie werden ofwel zuiver socialistisch, ofwel beheerscht door socialisten. Maar overal bevestigde men het spel met rooden troef. De Belgen ook maakten de proef mede. Wat zou de uitgang wezen?

Twee jaren zijn verloop... Van alle kanten liet zich de uitgang reeds openbaren. Wat bracht het socialisme aan de volkeren?

Norb rust, noch rijkdom, noch geluk, noch verzedelijking! Niets, niets, dan groter ontzetting in de internationale toestanden, dan groter verarming in het nationaal raderwerk, dan dieper verval op zedelijk gebied. Waar het socialisme zijn vurigen wagen met spoed en geweld voorwaarts stootte, daar sloeg het onmiddellijk de diepste sporen van verwoesting en ontredding; waar het roode gespan voorzichtige en met stappen vooruit schreef, daar ondermijnde het de veiligheid en welvaart van land en volk zachtjes aan.

Daar begonnen de volkeren reeds in te zien, en in den laatste tijd zag men alom het « Mane Theel, Phares » op den muur schrijven over het socialisme. In Rusland werden de remblokken al tegen de wielen gebracht; in de andere Staten verloren de roode regeringen aan invloed; het socialisme komlans den anderen kant van den berg, daar valt niet aan te twielen. Het heeft zijn weg in afzakende richting begonnen.

De proef is gemaakt! En op 24 April l.l. hebben ook de Belgen een zware streep door de « mia » rekening getrokken.

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

Amerika.
Het ongeluk van Charlie Chaplin.
Nopas het ongeluk, Charlie Chaplin overkomen, meldt die « Daily Mail » uit New York, dat het plaats vond bij het filmen van een toneelstuk op een nieuw filmstel, de kermis der ijdelheid gebouwen waarin Charlie, mooi gekleed, bij het afgaan van de trap naar het voorportaal van een welderig ingericht hotel een bekoorlijke jonge dame ontmoet, voor wie hij zijn bed afsneemt en een diepe buiging maakt. Dit toneelstuk was juist aanbreken en Charlie had niet een van zijn heromde sprongen gemaakt, hij struikelde en op een brandende scetylpenhiep viel, welke door een regie gebuikt werd 't lamp ontplafte en de speler werd overvloed met een mengsel van brandend carbide en benzine. Jullouf Edna Purviance, de bekoorlijke jonge dame, en de toneelknecht hadden genoeg tegenwoordigheid van geest om dadelijk met kledies en d-kens het vuur te dooven, maar de schrik heeft Charlie erg aangepikt en hij zal de groote klompek licht nu te Los Angeles, van het hoofd tot de voeten in olie gedrenkt-lippen ontwikkeld.

Duitschland.
De middeleeuwse terechtstelling van een moordenaar.
De dagbladen hebben over enkele weken het zandhering van med-gedode van een moordenaar, zekere Friedrich Schumann, die ter dood veroordeeld was, en aan de Pruisische regering om uitvoering van het vonnis gevraagd had, omdat hij reeds negen maanden na het uitspreken daarvan in arrest verbleef. Deze zandhering bovicacht werd nu verleden week terechtgesteld.

Naar men zich herinnert, had hij in een schrijven aan den Pruisischen minister van rechtswezen verklaard, dat hij zich overgaf aan overwinningen, be-treffende zijn « meeste ik » en dat hij aandrang op het uitvoeren van het doolvonnis, om 'at hij in zier onoligisch zou viden, « indien 't minister, zoolang de doodstraf in Pruisen gehandhaafd bleef, hem niet zou lozen 't rechtstellen ».

In de strafgevangenis te Plotsensee is het vonnis thans ten uitvoer gegaan. Men moet waken, dat het moderne Pruisen er nog zeer middel-eeuwse gewoonten op na houdt, met betrekking tot terechtstellingen.

Op den morgen der terechtstelling werd een, met een zwart lak overdekte tafel achter het schavot op de binnenplaats der gevangenis geplaatst. Schumann, in gevangenis-kleding, de handen op den rug gebonden, werd daarop door twee cipiers naar de binnenplaats geleid, waar hij moest wachten op de aankomst van den rechter en den beul, een zekere heer Schwietz.

De laatste was volgens gebruik gekleed in habijt, terwijl hij een hoogen hoed en witte handschoenen droeg. Hij was vergezeld van drie helpers, die zich achter het schavot opeenden. De rechter nam plaats aan de zwaartgedekte tafel en begroette den veroordeelde met de vraag: « Zult gij Friedrich Schumann? » De veroordeelde antwoordde bevestigend. Daarop deed de rechter voorlezing van het vonnis. Zich vervolgens tot den beul wendende, zegde hij: « Beul, doe uw plicht ».

Onmiddellijk vonden de drie helpers op Schumann aan, rukten hem recht en bernd uit bonden, zochten hem met de handen en wisten hem met het gelast naar beneden op het blok.

De beul hief rijn bijl op en deed dezen met een grooten zwaai neerkomen op den hals van Schumann. Het hoofd van den veroordeelde rol te in het zand. Een der helpers nam het op en legde het in een doekstik, terwijl de andere twee den romp er naast legden.

Buitenland.
Frankrijk.
Voor de talrijke graven. — De Fransche Kamer heeft onlangs een wet gestemd ten voordeele van de talrijke families.

Elk familiehoofd dat van drie kinderen, beneden de 14 jaar, in leven heeft zal van den Staat eene jaarlijkse toelage van 360 fr. voor het vierde kind ontvangen.

Per kind boven het vierde, van beneden de 14 jaar, zal recht en geven tot eene bijgevoegde toelage, van meer dan 30 fr. boven de toelage voor het vierde kind toegestaan.

Natuurlijk zijn de begroede ouders van deze gunst uitgesloten. Eene andere schikking der wet stelt de kinderen van beneden de 16 jaar die nog ter school gaan, gelijk met deze van beneden de 14 jaar.

Werklieden, oogen open!
Oogen open, werklieden, want eindelijk worden de socialisten verplicht met open kaarten te spelen.

Nu dat de rooden erin gelukt zijn hunne vrienden ministerpostjes te zien bekleden en hunne leiders, niet alleen medegezinschap maar ook verantwoordelijkheid te dragen hebben, nu komt de socialistische partij zich in het ware daglicht te stellen.

En als ze nu schreeuwen tegen burgers en kapitalisten, dan kunnen zij niet meer moedwillig de namen hunner leiders verwijzen.

Veroordeelde Moeder
DOOR
JULIA MARY
(Vervolg.)

Hij bleef alzo ongeveer stonden onbeweeglijk, bezig met haar te bewonderen, durfde geen stap doen, in de vrees van deze rust te storen. Siméonne zegde hem zeer stil:

— Kom binn'.

Zij stapte achter hem, sloot zachtjes de deur en ontlaste hem van zijnen mantel, dien zij op eenen stoel wierp.

Dan was het mogelijk hem te herkennen. Het was Madelot.

Wat was er van hem geworden sedert het jaar van den oorlog, en hoe kwam het dat hij zich terug op het pachthof bevond, bij Maria binnen leide door Siméonne?

« Is hetgeen wij in eenige woorden gaan uitleggen ».

Wanneer hij het dorp van Haut-Butté had verlaten, dan zag zelf van Maria's huwelijkt met Jérôme, was hij naar Givet gegaan, had gevraagd deel te maken van de volkshospitaal, die later verveeld van generaal Faiderbe, die vocht in het Noorden.

Twee of drie dagen na zijne aankomst, werd de veldslag van St-Quentin geleverd.

Hoe hij er zich in gedroeg weten ons lezers reeds door den brief van den Duitschen kapitein Fechter.

Hij deed wonderen van moed en dapperheid, spoot met het leven, zocht den dood, riep hem uit al zijne krachten.

Fechter's eenige gewaste soldaten gered te hebben, door den spoed der zegen welke hij hun toediende, werd hij zelf zwaar gekwetst op het einde van den veldslag.

Het toeval wilde dat Fechter voorbij kwam. De kapitein raapte hem op te midden der dooden en deed hem naar St-Quentin overbrengen.

Op het oogenblik dat het regiment van Fechter plotseling naar Strasbourg werd geroepen, was Madelot zeer ziek.

Hij was stervend.

De beelmeester die hem verzorgde verklaarde dat hij den nacht niet zou doordringen.

Fechter's meest, dus wel gelooven aan den dood van den dokter, en hij aanzette gezinszins wanneer hij, volgens de belofte den zekwaste gedann, aan Maria schreef om haar bekend te maken hoe Madelot aan zijn einde gekomen was.

En nochtans, tegen alle verwachting, stierf

en vergemakkelijkt alsoo, evenals met blaaslijf, de afmaling van het kind.

Hij bracht zijn afmaling van het kind, laat van het arm schepelen, en zijne bleek en koude lippen van het kind, gingen met dezelve in aanraking komen, en het leven in te blaazen...

En er had een zandhering tooneel plaats. Maria school wakker uit haren zwaai, bemerkte over het bedden gebogen, man welke zij zag, en wie-rijp zich op te maken tot 't kind van haar af te brengen: — Jérôme! huto! in den do! en zij bleef verwast met geroep: — Maar deze kreet werd gevolgd door een den.

De grusaard had zich oppericht en aan de jonge vrouw het geroep luid hoorde, groot in witten haard, de oogen vol stille te zitten achtertruit, van dokter Madelot. Zij waken achtertruit, alsof zij zich tegen een spook hadde bevroren; hare oogen gleden op en zij stamelde: — Mijn vader! mijn vader! — Siméonne kwam tot haar, nam haar armen.

Maria z'gde haar met stille stem: — Zeg mij, Siméonne, ben ik niet zinnig die ma... — Is 't u vader... Madelot opende zijne armen voor haar, liet er zich in vallen, lui-lop snikkend. Al spieren stonden gespannen.

— Mijn vader, mijn geliefde vader... dat gij dood waart... Hij beantwoorde hare streelingen, vermedt zorgvuldig haar te omhelzen, oogen bleven op het kind gevestigd 't vraagde: — Waar bevond gij u? Wie heeft u verligt? Wat betekende dat u die brief die u dood heeft aangekondigd? — Later, mijn kind, zal ik u alles vertellen. Houden wij ons thans slechts met uw doeken bezig.

Hij kwam terug bij de kleine Bertha. Zijne oogen, die breed uitgezakt, rustten dermatop de borst van het kind, welke gelijke tusschenpozen druten.

Vroeger was zulke een goed middelje om den armen maat te bedriegen en op te liden, maar nu lukt het dat spelken niet meer.

Sedert dat de Vandervelde's, Huysmans en G. rijk's vogyas doen naar Zwitserland, Destré's, Brunet, Colleaux en consorten bijna alle dagen hun buikje gann vol eten van de tafel van andere kapitalisten; sedert dat de Anseele's en Bartrands, d'rijke actionnaren, met honderden duizenden franken 's jaars opstrijken op den rug en met het zwet van den werkmans; sedert dat de fameuze Wauters en zijn kliek, handlars geworden zijn met de centen van Jan, en alleman, en miljoenen en miljoenen verspillen door hunne onkundigheid of slecht beheer, sedert al dien tijd zijn de menschen hunne oogen open gegaan en beginnen zij klaar te zien in het socialistische gekonkeloos.

Oogen open, werklieden, bijzonder die werklieden die verplicht werden, door allerlei dwang van wege hunne socialistische makers, om te moeten luisteren bij de roode syndikaten en coöperatieve.

Oogen open, werklieden, en vraag u af, wat er zou geworden van u moesten de socialisten alleen heer en meester worden.

Oogen open, werklieden, en gij bijzonler mannen die vroeger om eene nietige reden, soms wel ook door verblindheid tot de roode partij zijt overgelopen. Ziet de jacht die er in verbetaalde postjes te bekleden; ziet, hoe zij zich overal waken indringen; ziet, hoe zij zich overal waken indringen; ziet, hoe zij niet dat gij zijt die de zuurgewonnen centen moet afstopen om die heeren citizens dikke traktementen te bezorgen.

Ziet gij dan niet, werklieden, hoe uwe liden tegenwoordig onverschillig blijven en zich niet bekommeren met het lot van den waandier die zij zoolang bedrogen hebben. Zij zijn binnens in wat kan het hun sebelen of andere ander-erie lijden.

Ja, ze zijn kapitalist geworden en het verstoppen, gelijk vroeger, 't is niet meer noodig. Werklieden, oogen open, en ziet hoe er in de socialistische partij eene andere partij is opgestaan waar b-drogene socialisten tot de werklijkheid van het roode programma bunkeren en naar bloed dorsten!

Ziet gij niet, hoe de extremisten of sovjetisten trachten naar revolutie en dat, om op hunne beurt, ook hunne zakken te kunnen vullen.

Ziet gij niet, dat het roover gekomen is dat die revolutionarissen in Rusland onlangs met duizenden hunner werkbouders overbiedelijk neerschoten omdat zij zich wilden losrukken uit de schandelijke banden waarin de verwoestende der socialistische leiders hun hadden vastgekeld.

Ziet gij niet, welke toelen hoe uwe b-drogene socialistische makers, in dat ongelukkige Rusland, hun bloed vergieten, hun leven velen, liever dan nog langer de ontorende dwingelandij van die zogetegde roode volkerleiders te moeten verduren!

Hoe op 'n werklieden, terwijl het nog licht is. Schiet u los uit die partij van waorde en ontucht zoolang tot onoverlijk de socialistenbezing het zoover brengen, ook ons duurbat België in een bloedbad berecht en word, waar gij zelf als eerste slachtoffers vallen zult.

Werklieden, oogen open!

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

Amerika.
Het ongeluk van Charlie Chaplin.
Nopas het ongeluk, Charlie Chaplin overkomen, meldt die « Daily Mail » uit New York, dat het plaats vond bij het filmen van een toneelstuk op een nieuw filmstel, de kermis der ijdelheid gebouwen waarin Charlie, mooi gekleed, bij het afgaan van de trap naar het voorportaal van een welderig ingericht hotel een bekoorlijke jonge dame ontmoet, voor wie hij zijn bed afsneemt en een diepe buiging maakt. Dit toneelstuk was juist aanbreken en Charlie had niet een van zijn heromde sprongen gemaakt, hij struikelde en op een brandende scetylpenhiep viel, welke door een regie gebuikt werd 't lamp ontplafte en de speler werd overvloed met een mengsel van brandend carbide en benzine. Jullouf Edna Purviance, de bekoorlijke jonge dame, en de toneelknecht hadden genoeg tegenwoordigheid van geest om dadelijk met kledies en d-kens het vuur te dooven, maar de schrik heeft Charlie erg aangepikt en hij zal de groote klompek licht nu te Los Angeles, van het hoofd tot de voeten in olie gedrenkt-lippen ontwikkeld.

Duitschland.
De middeleeuwse terechtstelling van een moordenaar.
De dagbladen hebben over enkele weken het zandhering van med-gedode van een moordenaar, zekere Friedrich Schumann, die ter dood veroordeeld was, en aan de Pruisische regering om uitvoering van het vonnis gevraagd had, omdat hij reeds negen maanden na het uitspreken daarvan in arrest verbleef. Deze zandhering bovicacht werd nu verleden week terechtgesteld.

Naar men zich herinnert, had hij in een schrijven aan den Pruisischen minister van rechtswezen verklaard, dat hij zich overgaf aan overwinningen, be-treffende zijn « meeste ik » en dat hij aandrang op het uitvoeren van het doolvonnis, om 'at hij in zier onoligisch zou viden, « indien 't minister, zoolang de doodstraf in Pruisen gehandhaafd bleef, hem niet zou lozen 't rechtstellen ».

In de strafgevangenis te Plotsensee is het vonnis thans ten uitvoer gegaan. Men moet waken, dat het moderne Pruisen er nog zeer middel-eeuwse gewoonten op na houdt, met betrekking tot terechtstellingen.

Op den morgen der terechtstelling werd een, met een zwart lak overdekte tafel achter het schavot op de binnenplaats der gevangenis geplaatst. Schumann, in gevangenis-kleding, de handen op den rug gebonden, werd daarop door twee cipiers naar de binnenplaats geleid, waar hij moest wachten op de aankomst van den rechter en den beul, een zekere heer Schwietz.

De laatste was volgens gebruik gekleed in habijt, terwijl hij een hoogen hoed en witte handschoenen droeg. Hij was vergezeld van drie helpers, die zich achter het schavot opeenden. De rechter nam plaats aan de zwaartgedekte tafel en begroette den veroordeelde met de vraag: « Zult gij Friedrich Schumann? » De veroordeelde antwoordde bevestigend. Daarop deed de rechter voorlezing van het vonnis. Zich vervolgens tot den beul wendende, zegde hij: « Beul, doe uw plicht ».

Onmiddellijk vonden de drie helpers op Schumann aan, rukten hem recht en bernd uit bonden, zochten hem met de handen en wisten hem met het gelast naar beneden op het blok.

De beul hief rijn bijl op en deed dezen met een grooten zwaai neerkomen op den hals van Schumann. Het hoofd van den veroordeelde rol te in het zand. Een der helpers nam het op en legde het in een doekstik, terwijl de andere twee den romp er naast legden.

Buitenland.
Frankrijk.
Voor de talrijke graven. — De Fransche Kamer heeft onlangs een wet gestemd ten voordeele van de talrijke families.

Elk familiehoofd dat van drie kinderen, beneden de 14 jaar, in leven heeft zal van den Staat eene jaarlijkse toelage van 360 fr. voor het vierde kind ontvangen.

Per kind boven het vierde, van beneden de 14 jaar, zal recht en geven tot eene bijgevoegde toelage, van meer dan 30 fr. boven de toelage voor het vierde kind toegestaan.

Natuurlijk zijn de begroede ouders van deze gunst uitgesloten. Eene andere schikking der wet stelt de kinderen van beneden de 16 jaar die nog ter school gaan, gelijk met deze van beneden de 14 jaar.

Werklieden, oogen open!
Oogen open, werklieden, want eindelijk worden de socialisten verplicht met open kaarten te spelen.

Nu dat de rooden erin gelukt zijn hunne vrienden ministerpostjes te zien bekleden en hunne leiders, niet alleen medegezinschap maar ook verantwoordelijkheid te dragen hebben, nu komt de socialistische partij zich in het ware daglicht te stellen.

En als ze nu schreeuwen tegen burgers en kapitalisten, dan kunnen zij niet meer moedwillig de namen hunner leiders verwijzen.

Veroordeelde Moeder
DOOR
JULIA MARY
(Vervolg.)

Hij bleef alzo ongeveer stonden onbeweeglijk, bezig met haar te bewonderen, durfde geen stap doen, in de vrees van deze rust te storen. Siméonne zegde hem zeer stil:

— Kom binn'.

Zij stapte achter hem, sloot zachtjes de deur en ontlaste hem van zijnen mantel, dien zij op eenen stoel wierp.

Dan was het mogelijk hem te herkennen. Het was Madelot.

Wat was er van hem geworden sedert het jaar van den oorlog, en hoe kwam het dat hij zich terug op het pachthof bevond, bij Maria binnen leide door Siméonne?

« Is hetgeen wij in eenige woorden gaan uitleggen ».

Wanneer hij het dorp van Haut-Butté had verlaten, dan zag zelf van Maria's huwelijkt met Jérôme, was hij naar Givet gegaan, had gevraagd deel te maken van de volkshospitaal, die later verveeld van generaal Faiderbe, die vocht in het Noorden.

Twee of drie dagen na zijne aankomst, werd de veldslag van St-Quentin geleverd.

Hoe hij er zich in gedroeg weten ons lezers reeds door den brief van den Duitschen kapitein Fechter.

Hij deed wonderen van moed en dapperheid, spoot met het leven, zocht den dood, riep hem uit al zijne krachten.

Fechter's eenige gewaste soldaten gered te hebben, door den spoed der zegen welke hij hun toediende, werd hij zelf zwaar gekwetst op het einde van den veldslag.

Het toeval wilde dat Fechter voorbij kwam. De kapitein raapte hem op te midden der dooden en deed hem naar St-Quentin overbrengen.

Op het oogenblik dat het regiment van Fechter plotseling naar Strasbourg werd geroepen, was Madelot zeer ziek.

Hij was stervend.

De beelmeester die hem verzorgde verklaarde dat hij den nacht niet zou doordringen.

Fechter's meest, dus wel gelooven aan den dood van den dokter, en hij aanzette gezinszins wanneer hij, volgens de belofte den zekwaste gedann, aan Maria schreef om haar bekend te maken hoe Madelot aan zijn einde gekomen was.

En nochtans, tegen alle verwachting, stierf

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

en vergemakkelijkt alsoo, evenals met blaaslijf, de afmaling van het kind.

Hij bracht zijn afmaling van het kind, laat van het arm schepelen, en zijne bleek en koude lippen van het kind, gingen met dezelve in aanraking komen, en het leven in te blaazen...

En er had een zandhering tooneel plaats. Maria school wakker uit haren zwaai, bemerkte over het bedden gebogen, man welke zij zag, en wie-rijp zich op te maken tot 't kind van haar af te brengen: — Jérôme! huto! in den do! en zij bleef verwast met geroep: — Maar deze kreet werd gevolgd door een den.

De grusaard had zich oppericht en aan de jonge vrouw het geroep luid hoorde, groot in witten haard, de oogen vol stille te zitten achtertruit, van dokter Madelot. Zij waken achtertruit, alsof zij zich tegen een spook hadde bevroren; hare oogen gleden op en zij stamelde: — Mijn vader! mijn vader! — Siméonne kwam tot haar, nam haar armen.

Maria z'gde haar met stille stem: — Zeg mij, Siméonne, ben ik niet zinnig die ma... — Is 't u vader... Madelot opende zijne armen voor haar, liet er zich in vallen, lui-lop snikkend. Al spieren stonden gespannen.

— Mijn vader, mijn geliefde vader... dat gij dood waart... Hij beantwoorde hare streelingen, vermedt zorgvuldig haar te omhelzen, oogen bleven op het kind gevestigd 't vraagde: — Waar bevond gij u? Wie heeft u verligt? Wat betekende dat u die brief die u dood heeft aangekondigd? — Later, mijn kind, zal ik u alles vertellen. Houden wij ons thans slechts met uw doeken bezig.

Hij kwam terug bij de kleine Bertha. Zijne oogen, die breed uitgezakt, rustten dermatop de borst van het kind, welke gelijke tusschenpozen druten.

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

Amerika.
Het ongeluk van Charlie Chaplin.
Nopas het ongeluk, Charlie Chaplin overkomen, meldt die « Daily Mail » uit New York, dat het plaats vond bij het filmen van een toneelstuk op een nieuw filmstel, de kermis der ijdelheid gebouwen waarin Charlie, mooi gekleed, bij het afgaan van de trap naar het voorportaal van een welderig ingericht hotel een bekoorlijke jonge dame ontmoet, voor wie hij zijn bed afsneemt en een diepe buiging maakt. Dit toneelstuk was juist aanbreken en Charlie had niet een van zijn heromde sprongen gemaakt, hij struikelde en op een brandende scetylpenhiep viel, welke door een regie gebuikt werd 't lamp ontplafte en de speler werd overvloed met een mengsel van brandend carbide en benzine. Jullouf Edna Purviance, de bekoorlijke jonge dame, en de toneelknecht hadden genoeg tegenwoordigheid van geest om dadelijk met kledies en d-kens het vuur te dooven, maar de schrik heeft Charlie erg aangepikt en hij zal de groote klompek licht nu te Los Angeles, van het hoofd tot de voeten in olie gedrenkt-lippen ontwikkeld.

Duitschland.
De middeleeuwse terechtstelling van een moordenaar.
De dagbladen hebben over enkele weken het zandhering van med-gedode van een moordenaar, zekere Friedrich Schumann, die ter dood veroordeeld was, en aan de Pruisische regering om uitvoering van het vonnis gevraagd had, omdat hij reeds negen maanden na het uitspreken daarvan in arrest verbleef. Deze zandhering bovicacht werd nu verleden week terechtgesteld.

Naar men zich herinnert, had hij in een schrijven aan den Pruisischen minister van rechtswezen verklaard, dat hij zich overgaf aan overwinningen, be-treffende zijn « meeste ik » en dat hij aandrang op het uitvoeren van het doolvonnis, om 'at hij in zier onoligisch zou viden, « indien 't minister, zoolang de doodstraf in Pruisen gehandhaafd bleef, hem niet zou lozen 't rechtstellen ».

In de strafgevangenis te Plotsensee is het vonnis thans ten uitvoer gegaan. Men moet waken, dat het moderne Pruisen er nog zeer middel-eeuwse gewoonten op na houdt, met betrekking tot terechtstellingen.

Op den morgen der terechtstelling werd een, met een zwart lak overdekte tafel achter het schavot op de binnenplaats der gevangenis geplaatst. Schumann, in gevangenis-kleding, de handen op den rug gebonden, werd daarop door twee cipiers naar de binnenplaats geleid, waar hij moest wachten op de aankomst van den rechter en den beul, een zekere heer Schwietz.

De laatste was volgens gebruik gekleed in habijt, terwijl hij een hoogen hoed en witte handschoenen droeg. Hij was vergezeld van drie helpers, die zich achter het schavot opeenden. De rechter nam plaats aan de zwaartgedekte tafel en begroette den veroordeelde met de vraag: « Zult gij Friedrich Schumann? » De veroordeelde antwoordde bevestigend. Daarop deed de rechter voorlezing van het vonnis. Zich vervolgens tot den beul wendende, zegde hij: « Beul, doe uw plicht ».

Onmiddellijk vonden de drie helpers op Schumann aan, rukten hem recht en bernd uit bonden, zochten hem met de handen en wisten hem met het gelast naar beneden op het blok.

De beul hief rijn bijl op en deed dezen met een grooten zwaai neerkomen op den hals van Schumann. Het hoofd van den veroordeelde rol te in het zand. Een der helpers nam het op en legde het in een doekstik, terwijl de andere twee den romp er naast legden.

Buitenland.
Frankrijk.
Voor de talrijke graven. — De Fransche Kamer heeft onlangs een wet gestemd ten voordeele van de talrijke families.

Elk familiehoofd dat van drie kinderen, beneden de 14 jaar, in leven heeft zal van den Staat eene jaarlijkse toelage van 360 fr. voor het vierde kind ontvangen.

Per kind boven het vierde, van beneden de 14 jaar, zal recht en geven tot eene bijgevoegde toelage, van meer dan 30 fr. boven de toelage voor het vierde kind toegestaan.

Natuurlijk zijn de begroede ouders van deze gunst uitgesloten. Eene andere schikking der wet stelt de kinderen van beneden de 16 jaar die nog ter school gaan, gelijk met deze van beneden de 14 jaar.

Werklieden, oogen open!
Oogen open, werklieden, want eindelijk worden de socialisten verplicht met open kaarten te spelen.

Nu dat de rooden erin gelukt zijn hunne vrienden ministerpostjes te zien bekleden en hunne leiders, niet alleen medegezinschap maar ook verantwoordelijkheid te dragen hebben, nu komt de socialistische partij zich in het ware daglicht te stellen.

En als ze nu schreeuwen tegen burgers en kapitalisten, dan kunnen zij niet meer moedwillig de namen hunner leiders verwijzen.

Veroordeelde Moeder
DOOR
JULIA MARY
(Vervolg.)

Hij bleef alzo ongeveer stonden onbeweeglijk, bezig met haar te bewonderen, durfde geen stap doen, in de vrees van deze rust te storen. Siméonne zegde hem zeer stil:

— Kom binn'.

Zij stapte achter hem, sloot zachtjes de deur en ontlaste hem van zijnen mantel, dien zij op eenen stoel wierp.

Dan was het mogelijk hem te herkennen. Het was Madelot.

Wat was er van hem geworden sedert het jaar van den oorlog, en hoe kwam het dat hij zich terug op het pachthof bevond, bij Maria binnen leide door Siméonne?

« Is hetgeen wij in eenige woorden gaan uitleggen ».

Wanneer hij het dorp van Haut-Butté had verlaten, dan zag zelf van Maria's huwelijkt met Jérôme, was hij naar Givet gegaan, had gevraagd deel te maken van de volkshospitaal, die later verveeld van generaal Faiderbe, die vocht in het Noorden.

Twee of drie dagen na zijne aankomst, werd de veldslag van St-Quentin geleverd.

Hoe hij er zich in gedroeg weten ons lezers reeds door den brief van den Duitschen kapitein Fechter.

Hij deed wonderen van moed en dapperheid, spoot met het leven, zocht den dood, riep hem uit al zijne krachten.

Fechter's eenige gewaste soldaten gered te hebben, door den spoed der zegen welke hij hun toediende, werd hij zelf zwaar gekwetst op het einde van den veldslag.

Het toeval wilde dat Fechter voorbij kwam. De kapitein raapte hem op te midden der dooden en deed hem naar St-Quentin overbrengen.

Op het oogenblik dat het regiment van Fechter plotseling naar Strasbourg werd geroepen, was Madelot zeer ziek.

Hij was stervend.

De beelmeester die hem verzorgde verklaarde dat hij den nacht niet zou doordringen.

Fechter's meest, dus wel gelooven aan den dood van den dokter, en hij aanzette gezinszins wanneer hij, volgens de belofte den zekwaste gedann, aan Maria schreef om haar bekend te maken hoe Madelot aan zijn einde gekomen was.

En nochtans, tegen alle verwachting, stierf

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

en vergemakkelijkt alsoo, evenals met blaaslijf, de afmaling van het kind.

Hij bracht zijn afmaling van het kind, laat van het arm schepelen, en zijne bleek en koude lippen van het kind, gingen met dezelve in aanraking komen, en het leven in te blaazen...

En er had een zandhering tooneel plaats. Maria school wakker uit haren zwaai, bemerkte over het bedden gebogen, man welke zij zag, en wie-rijp zich op te maken tot 't kind van haar af te brengen: — Jérôme! huto! in den do! en zij bleef verwast met geroep: — Maar deze kreet werd gevolgd door een den.

De grusaard had zich oppericht en aan de jonge vrouw het geroep luid hoorde, groot in witten haard, de oogen vol stille te zitten achtertruit, van dokter Madelot. Zij waken achtertruit, alsof zij zich tegen een spook hadde bevroren; hare oogen gleden op en zij stamelde: — Mijn vader! mijn vader! — Siméonne kwam tot haar, nam haar armen.

Maria z'gde haar met stille stem: — Zeg mij, Siméonne, ben ik niet zinnig die ma... — Is 't u vader... Madelot opende zijne armen voor haar, liet er zich in vallen, lui-lop snikkend. Al spieren stonden gespannen.

— Mijn vader, mijn geliefde vader... dat gij dood waart... Hij beantwoorde hare streelingen, vermedt zorgvuldig haar te omhelzen, oogen bleven op het kind gevestigd 't vraagde: — Waar bevond gij u? Wie heeft u verligt? Wat betekende dat u die brief die u dood heeft aangekondigd? — Later, mijn kind, zal ik u alles vertellen. Houden wij ons thans slechts met uw doeken bezig.

Hij kwam terug bij de kleine Bertha. Zijne oogen, die breed uitgezakt, rustten dermatop de borst van het kind, welke gelijke tusschenpozen druten.

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

Engeland.
De wereldrevolutie. — In het Lagerhuis heeft de hertog van Northumberland een rede gelezen van het sterk bezochte bijeenkomst van leden van beide huizen over de samenzwering voor een wereldrevolutie. Hij verklaarde dat onder deze verborgen krachten da invloed merkbaar was van Duitsche kuiperijen, van internationale financiers en van de internationale revolutionaire beweging. De vergadering nam een motie aan waarin onmiddellijk maatregelen werden gezocht tegen door buitenlandse revolutionaire betadde opruiers. Verder verlangde men het sluiten van de immigratie van gevaarlijke vreemdelingen en van het binnenstromen van buitenlandse geld, waarmede de samenzwering gaande werd gehouden.

Lloyd George zal een deputatie over deze kwestie ontzenden.

Amerika.
Het ongeluk van Charlie Chaplin.
Nopas het ongeluk, Charlie Chaplin overkomen, meldt die « Daily Mail » uit New York, dat het plaats vond bij het filmen van een toneelstuk op een nieuw filmstel, de kermis der ijdelheid gebouwen waarin Charlie, mooi gekleed, bij het afgaan van de trap naar het voorportaal van een welderig ingericht hotel een bekoorlijke jonge dame ontmoet, voor wie hij zijn bed afsneemt en een diepe buiging maakt. Dit toneelstuk was juist aanbreken en Charlie had niet een van zijn heromde sprongen gemaakt, hij struikelde en op een brandende scetylpenhiep viel, welke door een regie gebuikt werd 't lamp ontplafte en de speler werd overvloed met een mengsel van brandend carbide en benzine. Jullouf Edna Purviance, de bekoorlijke jonge dame, en de toneelknecht hadden genoeg tegenwoordigheid van geest om dadelijk met kledies en d-kens het vuur te dooven, maar de schrik heeft Charlie erg aangepikt en hij zal de groote klompek licht nu te Los Angeles, van het hoofd tot de voeten in olie gedrenkt-lippen ontwikkeld.

Duitschland.
De middeleeuwse terechtstelling van een